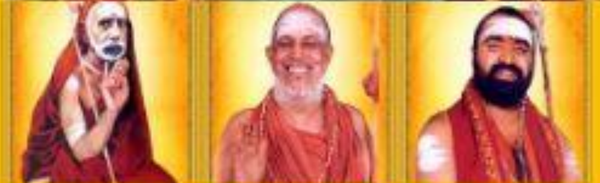
Guru Samarpanam Series

Sri Shankara Bhagavatpaada as explained by Paramacharya

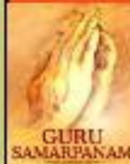

Kannada Compillation by
L. Srinivas

ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ
ಪರಿಚಯ
ಪರಮಾಚಾರ್ಯರಿಂದ

03

<u>ಉದ್ದೇಶ</u>

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ದೇವರ ಸಹಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ನಾನು ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಪರಿಣಿತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಿರುವ ದೇವತಾ ಪುರುಷರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ 50 ರ ನಂತರದ ಜೀವನವನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮುಡುಪಿಡಲು ಇಚ್ಚಿಸಿ, ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೊರೆದು ಯಾವ ಪರಿಣಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವೈದಿಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರವಿರಿಸಿ ಹೊರಟೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆಯನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸತ್ಪುರುಷರು ನಮ್ಮ ವೈಧೀಕ ಧರ್ಮ ಉಳಿಯುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಾಗೂ ನವೀನ ಕಾಲದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರು ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ವೈಧಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ತುಲುಮೆಗೊಳಿಸಿ ಅನಾವಶ್ಯವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಈ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಆಚರಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮನಗೊಂಡೆ. ಹಾಗೂ ನನ್ನಂತೆಯೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನೆ ತೊರೆದು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗಿನ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆ ಕನ್ನಡದ ನೆಲದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಬಾಷೆಯಾದ ತಮಿಳು ತಿಳಿಯದಂತಹ ಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದ್ರಾವಿಡ ಪದ್ದತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ತಿಳಿಯಲೆಂದು ವಿಧ್ವಾಂಸನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನಾವೇ ಏಕೆ ಇದರ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕಾಂಚಿ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಸಾದವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇದನ್ನೆ ಸಂಕೇತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ Guru Samarpanam Series ನಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಕೆಲವು ತತ್ವ ಭೋದನೆಗಳಿಂದಲೇ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇದೆಲ್ಲವೂ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದೆ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಸಹಿತ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವರ ಅವಶ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲಿಪಿಭಾಸಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ರಾಮಮೂರ್ತಿ ನಗರ,

ಬೆಂಗಳೂರು. 16

srikamkri@gmail.com

Guru Samarpanam Series – 003

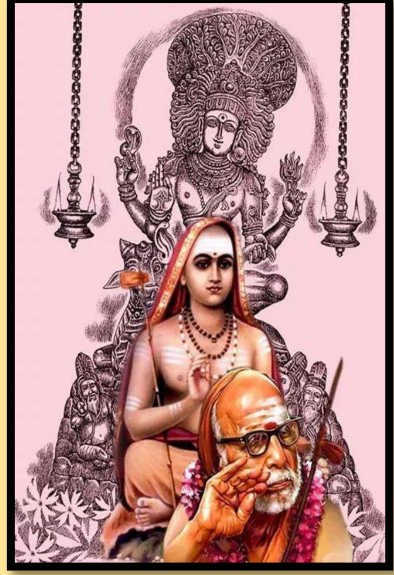

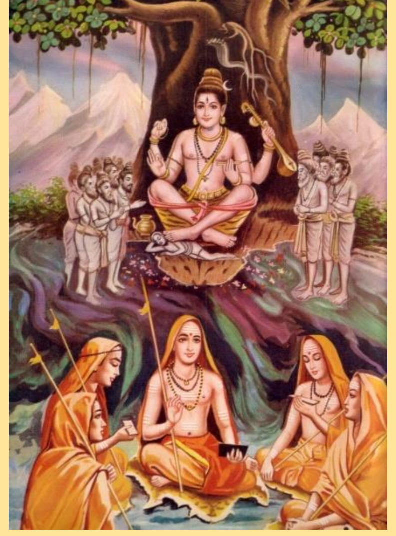
Sri Sankara Bhagavatpada

ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರು

ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತಿ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಂಚಿ ಕಾಮಕೋಟಿ ಪೀಠದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು

ಈ ದಿನ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಜನ್ಮದಿನ. ಅವರ ಅವತಾರದಿಂದ ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಋಷಿಗಳ ಕೃತಿಗಳು ಪುನರಾರ್ವತಿಗೊಂಡವು. ಅದರ ಪುನರಾರ್ವತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಶ್ರೀ ರಾಮನವಮಿ, ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹ ಜಯಂತಿ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜಯಂತಿ, ಉತ್ತರಾಯಣ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪುಣ್ಯದಿನಗಳ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಪುನರಾಚರಣೆಗಳಿಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಅವತಾರದಿಂದ ಈ ಜಯಂತಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿತು. ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಜಯಂತಿಯು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಾಧವಿ ಮಾಸದ 15 ನೇ ದಿನದಂದು ವಸಂತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವಾಸಂತಿ ಮತ್ತು ಮಾಧವಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಶುದ್ಧ ಬಿಳಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತೆ, ವಸಂತ ಮಾಧವ ಜಯಂತಿಯು ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗೃಹಿಕೆಯನ್ನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಪರಿಮಳದಿಂದ ತುಂಬಲಿ.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಯಾರು? ಅವರು ಲೋಕಶಂಕರಃ ; ಅವನು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇ ಶಿವನು. ಶಿವಂ ಎಂದರೆ ಮಂಗಳಕರ ಅಥವಾ ಯಾವುದು ಪುಣ್ಯಕರವೋ ಅದು.

ಶಂಕರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ `ಶಂ' ಎಂದರೆ ಏನು? ಇದರ ಅರ್ಥ ಸುಖ, ಆನಂದ ಅಥವಾ ಆನಂದ. ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕೋಪನಿಷತ್ ಇದನ್ನು ಪ್ರಿಯಂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಿಗೆ ಆ ಶಂ, ಪ್ರಿಯಂ ಅಥವಾ ಆನಂದವು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದುಃಖಗಳಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖಿತದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಭಗವತ್ಪಾದರು ಗನಹೋಥೋಲಲಹ ಹೀಗೆ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಮನುಷ್ಯರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅಪರಿಮಿತ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅದು ಯಾವ ಆನಂದ, ಯಾವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಸ್ವತಃ ದುಃಖವನ್ನು ತೊರೆದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ? ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಒಬ್ಬರ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತವನ್ನರಿಯುವುದೇ ಆನಂದ ಅಥವಾ ಸ್ವಯಂ ಸುಖಂ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಆನಂದವೆ ಸರ್ವಸ್ವ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸ್ವಂತವೆಂದರೆ ಅದು ಸ್ವಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ (ಅವನೇ ಬ್ರಹ್ಮ). ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವ ಎಲ್ಲವೂ. ಎಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣವೇ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಶಂ ಅಥವಾ ಆನಂದವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಂ ಅಥವಾ ಆನಂದವನ್ನು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಲಿ. ಅದು ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಂತ ಆಂತರಿಕ ಅಥವಾ ಆತ್ಮವಾಗಿ ಆನಂದಿಸಲಿ."

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬಾಹ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲವೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವೊಂದೇ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವೆಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ಭಿನ್ನವಲ್ಲದ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಪರಮ ಆನಂದ.

ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬನೇ, ತತ್ ಎಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಬೋಧಿಸಿದರು. ವೇದ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಕೂಡ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಹೇಳುವಂತೆ ಎಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಭೌತವಾದಿಗಳು ಜಗತ್ತು ಮಾತ್ರ ನಿಜ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಇತರ ದ್ವಂದ್ವವಾದಿಗಳು ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು ಎರಡೂ ನಿಜವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಬೌದ್ಧರು ವಿಶ್ವ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಎರಡನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಬೋಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಬೌದ್ಧರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅದರ ಹಿಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ವಾಕ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತನ್ನ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಿನ ಚಿಂತನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಮೇಲೆ, ಸೂರ್ಯನ ಉದಯದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವು. ನೈಸರ್ಗಿಕ (ಸ್ವಾಭಾವಿಕ) ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮತ್ತು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಕಾಶದ ಮುಂದೆ ಭಾಗಶಃ ಅಥವಾ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಬೆಳಕು ಮಂದವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ? ಭಕ್ತಿ, ಉಪಾಸನೆ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸದ್ಗುಣಗಳ ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ತಂತ್ರ, ಆಚಾರ, ಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷದ ಮಾರ್ಗಗಳು, ದ್ವಿಗುಣವಲ್ಲದ ಆತ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ವ, ದಕ್ಷಿಣ, ಪಶ್ಚಿಮ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವ ನದಿಗಳು ಅವುಗಳು ಹೇಗೆ ಒಂದು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಪರಮ ಆನಂದವೇ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ಭಗವತ್ಪಾದರ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಆಚಾರ್ಯರ ವೇದಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡುವ ಬೋಧನೆಗಳು, ಒಬ್ಬರ ಆತ್ಮದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರು ಆಯಾ ವರ್ಣಗಳ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಮಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದಿವೆ. ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರಿ ವಸ್ತು

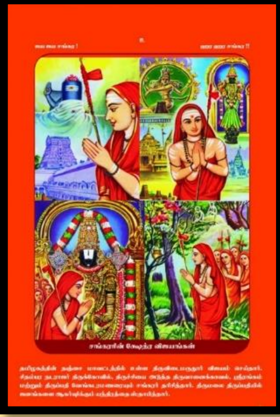
ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ-ಶುದ್ಧೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಾರಿಗಳಿವೆ, ಅಂದರೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಇತವವುಗಳು (ಸತ್ಸಂಗ, ನಿಸ್ಸಂಗ, ನಿರ್ಮೋಹ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಲಿತ) ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದುದನ್ನು ನಿಕಟವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ:

ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ತೇ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ ಆದ್ದರಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ತಸ್ಮಾತ್' ಪದವು 'ಆದ್ದರಿಂದ', ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಏನು ಕಾರಣ? ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಗೀತೆಯ ತಕ್ಷಣದ ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

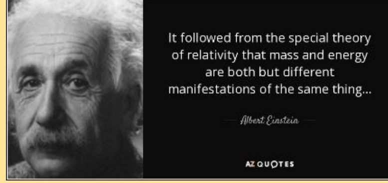
ಆತ್ಮನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ನರಕದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಮೂರು ಕೋನ ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಆಸೆ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ದುರಾಸೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮೂರನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಕತ್ತಲೆಯ ಈ ಮೂರು ದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಉನ್ನತಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಅವರು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ." ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳ ನಂತರ 'ತಸ್ಮಾತ್ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ತೇ' ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಪದ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದ ಪಾಲನೆಯು ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಗೀತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಭಾಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ಭವ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ

ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ದಕ್ಷಿಣದ ರಾಮೇಶ್ವರದಿಂದ ಉತ್ತರದ ಹಿಮಾಲಯದವರೆಗೆ ಇಡೀ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು. ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳು, ಗ್ರಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಯಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಆವಾಹನೆಗಳಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳಗಳ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಪೂಜಿಸದ ಯಾವುದೇ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಅವರು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳ ಪವಿತ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಯಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವುಗಳೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದವರು, ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡದ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

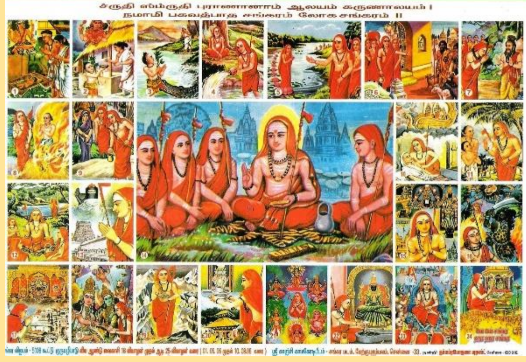
ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದಾಗಿ ಮಾರಕ ಆಯುಧಗಳ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೆ ಲೆಕ್ಕವಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಇವು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಅಪಾಯದಿಂದ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಸಾದನಗಳಾಗಿದ್ದು, ಗರ್ಭಿಣಿಗಳಿಗೂ ಅಪಾಯವೆಂದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕೋನದಿಂದ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿದಾಗ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಭೌತವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಸ್ತುವು ವಿಭಿನ್ನ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ವಸ್ತುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಈಗ ಆದಾಗ್ಯೂ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಶಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ರೂಪಗಳನ್ನು, ರೂಪವಿರುವ ಮತ್ತು ರೂಪವಿಲ್ಲದವುಗಳ ನಡುವಿನ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಹಾಗೂ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಕಾಸ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತರೆ. ಹೀಗೆ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭೇದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು

ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಒಲವು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂತಕರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಐನ್‌ಸ್ಟೈನ್, ಶ್ರೀ ಜೇಮ್ಸ್ ಜೀನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಎಡಿಂಗ್ಟನ್‌ರಂತಹ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರು ಬೋಧಿಸಿದ ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕಾಣುವ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಪಂಚವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿಜವಲ್ಲ ಆದರೆ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನೈಜವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿರುವುದು, ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಅವು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಇಂದಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಯು ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಅಧ್ವೈತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಅಂದಾಜಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಆಧುನಿಕ ಸಂಶೋದನೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಭಾವವನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ದಾರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಳಿಸುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಗಾರರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಒಳನೋಟದ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಂತನಶೀಲರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇತರರು ತಮ್ಮಿಂದ ಭಿನ್ನರು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶತ್ರು ದೇಶಗಳ ಪುರುಷರೊಂದಿಗೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಏಕತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ದೇಶಗಳ ಜನರ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ನೊಂದಿದ್ದರೂ ಅವರು, ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಸೌಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಜನ್ಮ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಂದು, ಆಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತಕರು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಈ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅದ್ವೈತ ಅಥವಾ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿದ್ದು ಸನಾತನ ಶೃತಿಯಿಂದ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಚಿಂತಕರು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಆಳತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಇದನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮನುಕುಲವನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಶಾಂತಿಯ ಕೊರತೆಯ ಅನೇಕ ರೋಗಗಳು, ಈ ಭೇದವಿಲ್ಲದ (ಅಧ್ವೈತದ) ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಜೀವನ ನೀಡುವ ಅಮೃತದಿಂದ ಗುಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಶಂಕರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 'ಶಂ' ಅಂದರೆ ಶಾಂತಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ ಮೇಧಾವಿತನ

ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಸಾರ ಮೀಮಾಂಸಾ ದೇವಸ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರಃ ! ಆಚಾರ್ಯಃ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯಃ ಸಂತು ಜನ್ಮನಿ ಜನ್ಮನಿ !!	शास्त्रं सार मीमांसा देवस्तु परमेश्वरः ! आचार्यः शंकराचार्यः संतु जन्मनि जन्मनि !!

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ಜನ್ಮದ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಬಾರದು, ತನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮ ಬೇಡ ಎಂಬ ಆತಂಕವಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣಗಳ ಸಂಕೋಲೆಗಳ ನಿಲುಗಡೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತರುವುದು ಎಂದು ಅವು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಶಂಕರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: **ಪುನರಪಿ ಜನನಂ ಪುನರಪಿ ಮರಣಂ.** ಆದರೆ ನಾನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಶ್ಲೋಕವು ಎಲ್ಲಾಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ (ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಗಳಿಸುವ) ಈ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಬಯಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನ್ಮಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮೂರು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ "ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಆಧಾರವೆಂದರೆ ಮೀಮಾಂಸೆ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದ್ದು. ನಾನು ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವರು ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಗುರುವು ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಜೀವನ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ನಾನು ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಿಗದಿರುವುದು ನಂತರದ ಜೀವನದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಮೂರು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲಿರೆಂದು." ಇದು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರ ಕೋಟ್ಯಾನು ಕೋಟಿ ಶಿಷ್ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಸ್ವತಃ ಶಿವಾನಂದಲಹರಿ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

ನರತ್ವಮದೇವತ್ವಂ ನಾಗವನಮೃಗತ್ವಂ ಮಸಕತಾಃ ಪಶುತ್ವಂ ಕೀಟತ್ವಂ ಭವತು ವಿಹಗತ್ವಾದಿ ಜನನಮ್ । ಸದಾ ತ್ವತ್-ಪಾದಾಬ್ಜ ಸ್ಮರಣ ಪರಮಾನಂದ ಲಹರೀ ವಿಹಾರಾಸಕ್ತಂ ಚೇತ್ ಹೃದಯಮಿಹ ಕಿಂ ತೇನ ವಪುಷಾಃ ॥
नरत्वमदेवत्वं नागवनमृगत्वं मसकताः पशुत्वं कीटत्वं भवतु विहगत्वादि जननम् । सदा त्वत्-पादाब्ज स्मरण परमानंद लहरी विहारासक्तं चेत् हृदयमिह किं तेन वपुषाः ॥

"ಮನುಷ್ಯನಾಗಿಲಿ ದೇವನಾಗಲಿ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಲಿ ಮರದಿಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯುವ ಕೋತಿಯಂತಾ ಪಶುವಾಗಿರಲಿ ಒಂದು ಸೊಳ್ಳೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲು ಕೂಡ ನಾನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ನನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುವುದಾಗಿರಲಿ. ದೇಹವು ಯಾವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು? (ಕಿಂ ತೇನ ವಪುಷಾ?)

ಹೃದಯವು ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಬೇಕು, ದೇಹವು ಕೊಳಕು ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಹೃದಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ಸುಂದರ ದೇಹವು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವ ಬದಲು ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಮತ್ತೊಂದು ಜೀವನದ (ಪುನರ್ ಜನ್ಮ) ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಲೋಭನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ನಾಶ (ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ) ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರು ಕರುಣೆಯ ಸಾಗರದಂತೆ. ಅವನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯು ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಖಚಿತವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಗುರುಗಳು ಆತನನ್ನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪ್ರತಿರೂಪದ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗುರುವು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಶಿಷ್ಯನು ತನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗುರುಗಳು ಭಗವತ್ಪಾದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಭೀಷ್ಮ

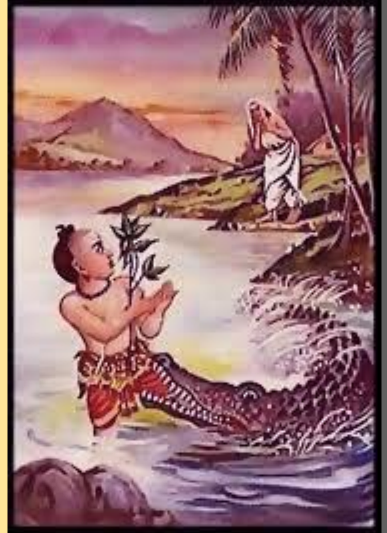
ಮತ್ತು ದ್ರೋಣರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರನ್ನು "ಆಚಾರ್ಯರು" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಯಣಾಚಾರ್ಯ, ಉದಯನಾಚಾರ್ಯ, ಭಾಸ್ಕರಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರತಿಪಾದಕನು ಆಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯರ ಅರ್ಹತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವನು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದರ್ಥ.

ಆಚಿನೋತಿ ಕಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾಥಾನ್ । ಆಚಾರೇ ಸ್ಥಾಪಯೈತ್ಯಪಿ ॥ **ಸ್ವಯಂ ಆಚಾರತೇ ಯಸ್ಮಾತ್ । ತಸ್ಮಾದ್ ಆಚಾರ್ಯ ಉಚ್ಯತೇ. ॥**
आचिनोति का शास्त्राथान् । आचारे स्थापयैत्यपि ॥ स्वयं आचारते यस्मात् । तस्माद् आचार्य उच्यते ॥

ದ್ರೋಣ, ಭೀಷ್ಮ, ಮತ್ತು ಚರಕ ಮುಂತಾದ ಇತರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ "ಆಚಾರ್ಯ" ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಬರೀ "ಆಚಾರ್ಯ" ಎಂಬ ಪದವು ಬಳಸಿದಾಗ ಅದು ಸ್ವತಃ ಶ್ರೀ ಭಗವತ್ಪಾದ ಶಂಕರರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಭಾರತದೇಶವು ಮೂಲತಃ 56 ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿತ್ತು. (ಭಾಗವತ ಪುರಾಣವು ಸಪ್ತದ್ವೀಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವೇದಗಳು ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ. ನಾವು ಮೆಸೊಪಟೋಮಿಯಾ ಮತ್ತು ಸ್ಕ್ಯಾಂಡಿನೇವಿಯಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ವರುಣನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ). ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಭಾರತದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ 56 ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅದ್ವೈತ ತತ್ವವನ್ನು ವೇದಾಂತದ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅವನಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಸಾಂಖ್ಯರು, ಆತ್ಮದ ಬಹುತ್ವದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಮೀಮಾಂಸಕರು, ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಧನವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ವೈದಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು (ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ) ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿದರು. ಬುದ್ಧರು ಸತ್ಯವಸ್ತು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಶೂನ್ಯವಾದವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಜೈನರು ಸಪ್ತ-ಭಂಗಿ-ನಯವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸತ್ಯದ ಬದಲು ಮಾನದಂಡವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗಾಗಿ 72 ಚಿಂತನೆಯ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದವು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದಾಗ (ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ), ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಈಶಾನನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಶಿವಗುರು ಮತ್ತು ಅವರ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಪತ್ನಿ ಆರ್ಯಂಬಾ ಅವರ ಮಗನಾಗಿ ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಆ ಘಟನೆಯ ಮೊದಲು, ಮಗುವಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವಗುರು ಮತ್ತು ಆರ್ಯಾಂಬ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಆಯುಸ್ಸಿನ ಆದರೆ ಮೂರ್ಖ ಪುತ್ರರು ಅಥವಾ ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಕಲಿತ ಮಗು ಬೇಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕವರು ಎರಡು ಆಯ್ಕೆಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಶಂಕರನು ತನ್ನ ಎಂಟನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜನಿಸಿದನು. ಅವನು ಎಂಟು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು (ತಂದೆಯ ಸಾವಿನ ಬಳಿಕವಾದ್ದರಿಂದ) - ಅವರ ಮನೆಯ ಸಮೀಪವಿರುವ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ ಸಾಯುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಸನ್ಯಾಸ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜಗತ್ತನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಇದು ತಾಯಿಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಜನನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದರಿಸುವ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಇದು ಅವನ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆರಿಸುವ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ಅವನು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಲು ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಮಗು ಶಂಕರನು ಆಚಾರ್ಯ ಶಂಕರನಾದರು.

ಸನ್ಯಾಸ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನಿಗದಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹಳೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ "ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ" ಬಂದ ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಅವರಿಗೆ ಮೂಲತಃ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಜೀವನದ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಜೀವನದ ಎರಡನೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ನರ್ಮದೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಗುರು ಗೋವಿಂದ ಭಗವತ್ಪಾದರನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು. ಅವರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನವಶಿಷ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಕಾಶಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾಷ್ಯಗಳು, ಪ್ರಕರಣ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಭಾರತದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕಾಶಿ ಪವಿತ್ರ ನಗರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಶಂಕರರ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರದ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸೂತ್ರಗಳ ಕರ್ತೃವಾದ ಸ್ವತಃ ಋಷಿ ವ್ಯಾಸರು ಸಾಮಾನ್ಯ, ಕೊಳಕು ನೋಟದ ಮುದುಕನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಹದಿನಾರು ವಯಸ್ಸಿನ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಅದು ಮಧ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆಯಿತು. ಈ ವಿವಾದಾಸ್ಪದವು ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಾದವು ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಶಿಷ್ಯ ಪದ್ಮಪಾದರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ (ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿ) ಆ ಮುದುಕ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ವ್ಯಾಸರೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದರು:

ಶಂಕರಃ ಶಂಕರಸ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವ್ಯಾಸೋ ನಾರಾಯಣೋ ಹರಿಃ ! ತಯೋಃ ವಿವಾದೇ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಕಿಂಕರಃ ಕಿಂ ಕರೋಮ್ಯಹಂ !!
शंकरः शंकरस्सक्षात् व्यासो नारायणो हरिः ! तयोः विवादे संप्राप्ते किंकरः किं करोम्यहं !!

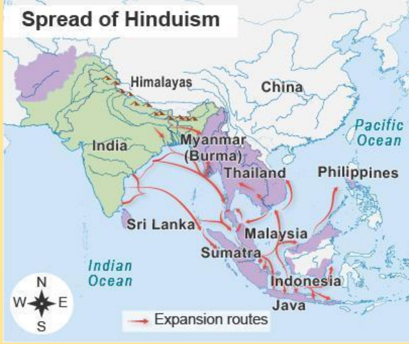

The journey of Sri Adi Sankara

"ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಸ್ವತಃ ಭಗವಾನ್ ಶಂಕರ (ಈಶ್ವರ) ನಾಗಿದ್ದು. ವ್ಯಾಸರು ಹರಿಯಾಗಿ ಪರಮ ನಾರಾಯಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಬ್ಬರು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ ವಿನಮ್ರ ಪರಿಚಾರಕನಾದ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ?" ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರದ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಸರು ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರೆಂದರೆ ಶಂಕರರ ಬೋಧನೆಯೇ ವೇದಾಂತ ತತ್ವ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರಿಗೆ ಜೀವಿತಾವಧಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ವ್ಯಾಸರು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಇಡೀ ಭಾರತದೇಶವನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಋಷಿಗಳ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ಅವರು ಬಯಸಿದ ಧ್ಯೇಯ ಆಗಲೇ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದರು (ಕಾರಣ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿಸಿ ಬಹಳ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದರೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು). ಆದರೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಭಾಷ್ಯದ ಪಠ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದರೂ ಆಚಾರ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಸಂಚರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದೇಗುಲಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಶ್ರೀ ಚಕ್ರದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿಯಾದ ಉಮಾ ದೇವಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿದ ಕೇನೋಪನಿಷತ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿದೆ.

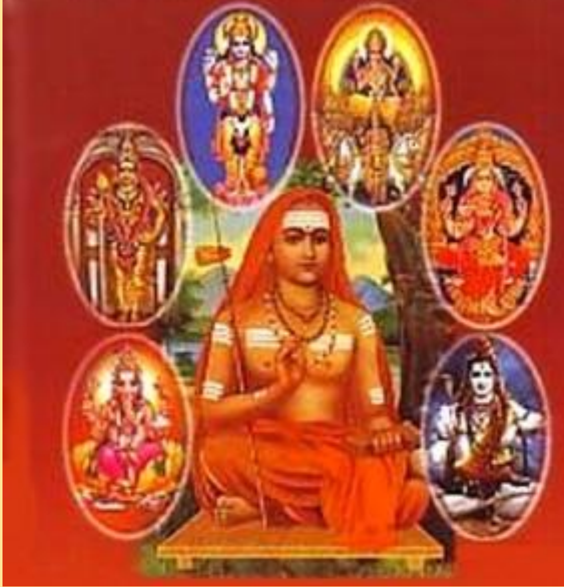
ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ, ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಮೀಮಾಂಸಾ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತಹ ತತ್ವಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಆಗಮನದ ನಂತರ, ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಮಹಾವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದ ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ ವೇದಾಂತದ ಇತರ ಶಾಲೆಗಳು ಅದ್ವೈತದ ವಿಭಿನ್ನ ಬಾಗವೇ ಆಗಿವೆ. ಶ್ರೀ ಶಂಕರರಿಗೆ ವೈದಿಕ

ಮತ್ತು ಅಧ್ವೈತಿಕವಾದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವವು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಪರಮತಾತ್ಪರ್ಯ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಇತರ ಚಿಂತಕರು ತಮ್ಮ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅಧ್ವೈತವನ್ನು ಪೂರ್ಣ

ಹೃದಯದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ವಿದೇಶಗಳ ಮಹಾನ್ ದಾರ್ಶನಿಕರು ಕೂಡ ಅಧ್ವೈತದತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಅವರು ಅದರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮರೆಮಾಚದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದ್ವೈತದ ಮಹತ್ವಗಳ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತವು ಇನ್ನೂ ಸರಳವಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಇತರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿಮರ್ಶಕರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾದಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಆಡುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ರುಬ್ಬುವ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಚಾಕುವು ಉಜ್ಜಿದಾಗ ಹರಿತವಾಗುವಂತೆ ಇತರ ತತ್ವಗಳ ವೇದಾಂತಗಳ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ಹರಿತವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅಧ್ವೈತವನ್ನು "ವೇದಾಂತದ ಸಿಂಹ ಘರ್ಜಿಸಲಿ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು "ಅತ್ಯಂತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತತ್ವ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ಅದ್ವೈತದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಯುರೋಪಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಮತವು ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾಯಿತು (ಎಲ್ಲರಿಂದ ಸಮ್ಮತಿ ಮೂಡತೊಡಗಿತು). ಆಚಾರ್ಯರ ಮತವು ಅವರು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಮುಂದಿಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಇದು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ವಿವರಿಸಿದ ಪರಮ ಸತ್ಯದ ಸಾರವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮತವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡನೇ ಹದಿಹರೆಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅದ್ವೈತದ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಮಾರ್ಗದಂತೆ ಸನ್ಯಾಸದಲ್ಲೆ ಮೊದಲಿಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ಮಾರಕವಾದ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸಾಯಣಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಆರು ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಇತರ ಅನೇಕ ಹಿಂದಿನ ತತ್ವಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಜೀವನ ಅವಧಿಯು ತುಂಬಾ ಕಿರಿಯದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಆರು ಭಕ್ತಿಯ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಷಣ್ಮತಮ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ "ಷಣ್ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ" ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು.

ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವಿ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ಇತರ ಪ್ರತಿರೂಪಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದೂಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪ್ರತಿರೂಪದ ಪೂಜೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ರತ ಪೂಜೆಗಳು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಹುಟ್ಟದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ, ಸಾಂಖ್ಯ ಮತ್ತು ಮೀಮಾಂಸೆಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನರ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ನಾವು ಶ್ರೀರಾಮ ನವಮಿ, ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ದುರ್ಗಾಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾದ್ಯವಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮರುಪಾವತಿಸಲಾಗದ ಋಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ನಾವು ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಭಗವತ್ಪಾದರ ಸೇವೆ

ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರು ನಮಗೆ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಒಬ್ಬ ಪರಮಾತ್ಮನ ದ್ಯೋತಕಗಳೇ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಅಂಭಿಕೆ, ಸೂರ್ಯ, ವಿನಾಯಕ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಎಂದು ವೇದಗಳಿಂದ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಮಾತ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಗೀತಾ ಬೋಧನೆಯ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು (ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟರು).

ಯೋ ಯೋ ಯಾಂ ಯಾಂ ತನುಂ ಭಕ್ತಃ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಅರ್ಚಿತುಂ ಇಚ್ಛತಿ ! ತಸ್ಯ ತಸ್ಯಾಚಲಂ ಶ್ರದ್ಧಾಮ್ ತಾಂ ಏವ ವಿದಧಾಮ್ಯಹಮ್ !!
यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धया अर्चितुं इच्छति ! तस्य तस्याचलं श्रद्धाम् तां एव विदधाम्यहम् !!

(ಪರಮಾಚಾರ್ಯರ ಬರಹದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅನುವಾದಕರಿಂದ. ಶಬ್ದಾರ್ಥ - ಯಃ ಯಃ—ಯಾರು; ಯಾಂ ಯಾಂ—ಯಾವುದಾದರೂ; ತನುಂ—ರೂಪ; ಭಕ್ತಃ—ಭಕ್ತ; ಶ್ರದ್ಧಯಾ—ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ; ಅರ್ಚಿಟಮ್-ಪೂಜಿಸಲು; ಇಚ್ಛತಿ—ಆಸೆಗಳು; ತಸ್ಯ ತಸ್ಯ—ಅವನಿಗೆ; ಅಚಲಂ—ಸ್ಥಿರವಾದ; ಶ್ರದ್ಧಂ—ನಂಬಿಕೆ; ತಾಂ—ಅದರಲ್ಲಿ; ಏವ—ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ; ವಿದಾಧಾಮಿ—ಕೊಡು; ಅಹಮ್ – ನಾನು)

ಮತ್ತು ಷಣ್ಮತ-ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ವೇದಗಳು ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ಈ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ 56 ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಏಕತೆ ಎಂಬ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿದರು. ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವ ದೇವರಂತೆ ಎಲ್ಲದರೊಳಗೆ ಇರುವುದನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವವನು, ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ನೋಟವು (ದೃಷ್ಟ, ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿ) ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಪರಮಾತ್ಮದ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ.

ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಾವು ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಭಾವಿಸಲಾದ ಹಾವು ಕೇವಲ ಹಗ್ಗ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ಹಾವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಕಣ್ಮರೆಯಾಬೇಕಾದರೆ ಬೆಳಕು (ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ) ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ. ಮಾಯೆಗೆ ಸಹ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆಧಾರವಿರಬೇಕು. ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವು ಮಾಯೆಗೆ ಮತ್ತು ಹಗ್ಗವು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ

ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಭ್ರಮೆಗಳು ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದ ನಂತರ ಉಳಿದಿರುವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದಿರುವುದು ಕನಸುಗಾರ ಮಾತ್ರ. ಇದರರ್ಥ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕನಸಿನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಗೃತಿಗೊಂಡು ಕನಸು ಕಳೆದುಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಯಾವುದೇ ಸತ್ಯವಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವುದರ ಸತ್ಯದ ನೋಟವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತ ಮಾತ್ರ ಅಂತಿಮ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಭ್ರಮೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕೋಪ, ಆಸೆ, ದ್ವೇಷ, ನೋವು, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ನಾವು ಪರಮ ಆನಂದದ ಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಭಗವತ್ಪಾದರು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ಅಷ್ಟಮದ ಮೊದಲ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

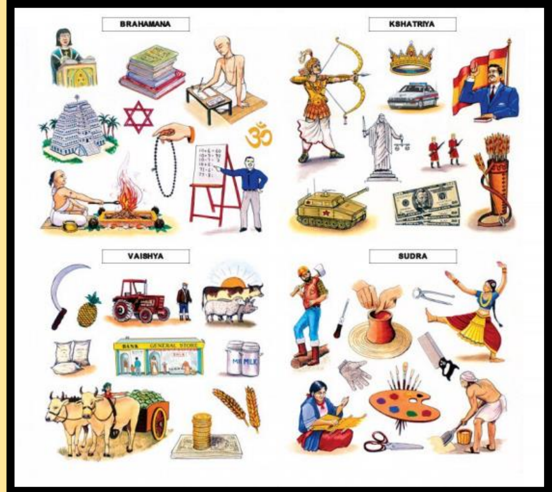
ವಿಶ್ವಂ ದರ್ಪಣ ದೃಶ್ಯಮಾನ ನಗರೀ ತುಲ್ಯಂ ನಿಜಾಂತರ್ಗತಂ ! ಪಶ್ಯನ್ನಾತ್ಮನಿ ಮಾಯಾಯಾ ಬಹಿರಿವೋದ್ಭೂತಂ ಯಥಾ ನಿದ್ರಯಾ !! ಯಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕುರುತೇ ಪ್ರಬೋಧಸಮಯೇ ಸ್ವಾತ್ಮಾನ-ಮೇವಾದ್ವಯಂ ! ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಯೇ ನಮ ಇದಮ್ ಶ್ರೀ ದಕ್ಷಿಣಾ-ಮೂರ್ತಯೇ !!
विश्वं दर्पण दृश्यमान नगरी तुल्यं निजांतर्गतं ! पश्यन्नात्मनि मायाया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया !! यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मान-मेवाद्वयं ! तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदम् श्री दक्षिणा-मूर्तये !!

ಈ ಅಷ್ಟಕದ ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕ ಹೀಗಿದೆ:

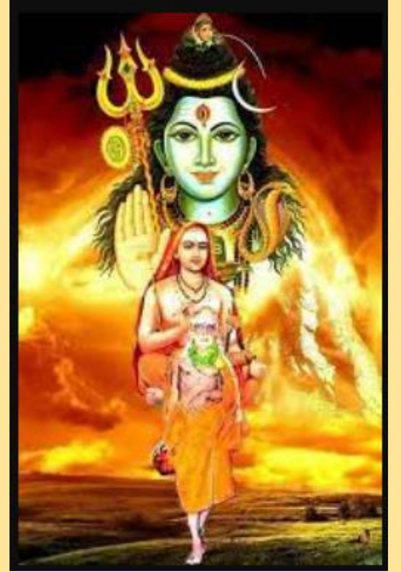
ಭೂರಂಭಾಸ್ಯನಲೊ ಅನಿಲೊಂಬರಮಹರ್ನಾಥೊ ಹಿಮಾಂಶುಃಪುಮಾನ್ !
ಇತ್ಯಾಭಾತಿ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕಮ್ ಇದಂ ಯಸ್ಯೈವ ಮೂರ್ತ್ಯಾಷ್ಟಕಮ್ !!
ನಾನ್ಯತ್ ಕಿಂಚನ-ವಿದ್ಯತೇ ವಿಮೃಶತಾಂ ಯಸ್ಮಾತ್ ಪರಸ್ಮಾದ್ ವಿಭೋ !
ತಸ್ಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರುಮೂರ್ತಯೇ ನಮ ಇದಮ್ ಶ್ರೀ ದಕ್ಷಿಣಾ-ಮೂರ್ತಯೇ!!

भूरंभास्यनलो अनिलोंबरमहर्नाथो हिमांशुःपुमान् !
इत्याभाति चराचरात्मकम् इदं यस्यैव मूर्त्याष्टकम् !!
नान्यत् किंचन-विद्यते विमृशतां यस्मात् परस्माद् विभो !
तस्मै श्री गुरुमूर्तये नम इदम् श्री दक्षिणा-मूर्तये!!

ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಶ್ಲೋಕವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಎಂಟು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪರಮ ಸತ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಿಷ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಲೋಕ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ (ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ), ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅವರವರಿಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಲಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ನಾವು ದೇವರ ಏಕತೆಯ ಅದ್ವೈತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಂಧವ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಲು ಆಚಾರ್ಯರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ಮಾನವೀಯತೆಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ

ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಮರುಹೊಂದಿಸಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾನ್ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೋಧಕರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ, ನಾವು ಅವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತೇವೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಭಗವತ್ಪಾದರು ಮತ್ತು ದೇವರ ವಿವಿಧ ಪ್ರತಿರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಅವರ ರಚನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ದೇವಾಲಯದ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಬ್ಬಗಳು ಹೊಸ ಜೀವನವು ಉಸಿರಾಟವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಸ್ತಿಕತೆಯ ಹರಡುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ, ವಿನಾಯಕ ಚತುರ್ಥಿ, ಶ್ರೀರಾಮ ನವಮಿ ಮತ್ತು ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂತಹ ಹಬ್ಬಗಳ ಆಚರಣೆ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭಗವತ್ಪಾದರ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ವಿವಿಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಇಂದಿಗೂ ಈ ಆಚರಣೆಗಳ ನಿರಂತರತೆಗೆ ಅವರ ಹೇರಳವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

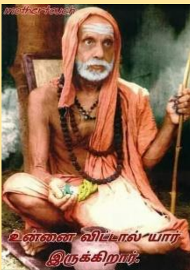
ಅವರ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀ ಆದಿಶಂಕರರು ಆ ಪ್ರತಿ ರೂಪದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಗೆ ನಾವು ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತನಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಮತ್ತು ಗುರುಗಳು ನೀಡಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲವು ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಈ ಪೂಜೆ ಅಥವಾ ವ್ರತವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅನುಷ್ಠಾನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯದ

ವಿಪತ್ತನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಈ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೈವಿಕ ಅನುಗ್ರಹದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಒಂದು ಅಣುವೂ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಈ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಫಲ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಠಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡವರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರಿತ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವೈಭವವನ್ನು ಮರುಕಳಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಮದ್ರಾಸಿನ ವಾಸ್ತವ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಶಿಸ್ತಿನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇನಾಪತಿಯಾದಂತಹ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತೇನೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತು ಸೈನ್ಯದ (ಮಿಲಿಟರಿ) ಶಿಸ್ತಿನಷ್ಟೇ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಬಯಸಿದರೆ ನಾವು ಆ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ಆಗ ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಭಯಪಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯು ನಮಗೆ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ

ನಿವೇಧನೆ – ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಚಿರು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಶ್ರೀ ಆಚಾರ್ಯರೇ ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಕಂಚಿ ಮಠದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಾಷಾಂತರಿಸಿ ಕೊಡುಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಧಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂಬ ಅಶಾದಾಯಕದಿಂದ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ. ತಪ್ಪುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಇ ಮೇಲ್ srikamkri@gmail.com ಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Note: Images sourced from Internet for non-commercial use.

ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

